14/05/2020

Правни експерти: Лишење слободе Владике Јоаникија и свештенства је незаконито

Правни експерти Епархије будимљанско-никшићке Владимир Лепосавић и Дамјан Ћулчафић огласили су се саопштењем поводом тамничења Владике Јоаникија и никшићких свештеника. Њихопво саопштење преносимо у цјелости:

“Притворско задржавање владике Јоаникија и седам протојереја и свештеника је незаконито. Злоупотребљена је важна и добро позната одредба из члана 175 и 488 Законика о кривичном поступку која прописује услове под којима се може одредити притвор и задржавање до 72 сата. Ниједан од алтернативно прописаних услова ове одредбе није исупњен.

Владика и свештеници нису ни сада ни икада раније избјегавали да се одазову на позив било ког државног органа. Лишење слободе није неопхопдно да би се несметано водио поступак нити је дјело које им се ставља на терет запријећено казном затвора од десет година или тежом. Њихов идентитет није непознат, не крију се и не постоји опасност од бјекства, тим прије што су државне границе затворене. Они не могу да измјене доказе или трагове дјела, јер су сви елементи догађаја забиљежени и доступни јавности. Такође, не могу да утичу на свједоке догађаја, јер је истих

више од пола милиона само у Црној Гори. Коначно, не постоје „околности“ да би осумњичени поновили дјело – ако се зна су се претходно придржавали мјера, да су позивали вјернике управо на поступање у складу са конкретном Наредбом Владе, да су о начину примјене преосталих привремених мјера повели дијалог са јавним властима и да се традиционално, животно важно јавно сабирање поводом дана Светог Василија Острошког – Слава му и милост! – догађа једном годишње.

Судови су протеклих дана и седмица већ „обарали“ одлуке о одређивању притвора које су се темељиле на околностима да дјело може бити довршено или поновљено. Још прије двије седмице, Суд је укидао овакве одлуке о притвору наводећи да има у виду чињеницу да из Института за јавно здравље свакодневно извјештавају о „повољној епидемиолошкој ситуацији“ у земљи, као и да је „већ дошло до попуштања мјера“, док је за остале најављено скоро „ублажавање или укидање“ чиме се друштво враћа у „нормалне животне токове“. Остале чињенице које су судови недавно узимали у обзир када нису дозвољавали да оптужена лица неосновано бораве у притвору тичу се „неосуђиваности“ оптужених и тога што се иста сврха може постићи „другим блажим мјерама“. Зашто, дакле, оваква примјена права важи за све, али не и за владику и свештенство? Да ли једино Црква не смије да рачуна на „враћање у нормалне животне токове“? Да ли је владавина права спала само на привремене мјере у укидању чија би доследна примјена значила да Црну Гору треба претворити у један велики затвор и ухапсити цијело њено слободно становништво?

Са сваким новим часом трајања оваквог притворског задржавања владике Јоаникија и осталих седам свештеника, расте безакоње које се спроводи према њима и штета коју ће подносити сви.

Владимир Лепосавић
Дамјан Ћулафић”
mitropolija.com